

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 31. mai 2017
(OR. en)

9479/17

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0363 (COD)

EF 102
ECOFIN 433
DRS 31
CODEC 872

MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Alaliste esindajate komitee / nõukogu
Teema:	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses tagamata võlainstrumentide järjestusega maksejõuetusmenetluse hierarhias (esimene lugemine) = Eesistujariigi kompromisstekst

Delegatsioonidele esitatakse COREPERi koosoleku jaoks eesistujariigi lõplik kompromisstekst eespool nimetatud komisjoni ettepaneku kohta.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

**millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses tagamata
võlainstrumentide järjestusega maksejõuetusmenetluse hierarhias**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

¹ ELT C , , lk .

² ELT C , , lk .

(1) Finantsstabiilsuse nõukogu (FSB) avaldas kogu kahjumikatmisvõime tingimused („kogu kahjumikatmisvõime standard“) 9. novembril 2015 ning G20 kinnitas need 2015. aasta novembris. Kogu kahjumikatmisvõime standardi eesmärk on tagada, et globaalsetel süsteemselt olulistel pankadel, millele liidu õigusraamistikus osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele, „oleks vajalik kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime, mis aitaks tagada, et kriisilahenduse käigus ja vahetult pärast seda oleks võimalik kriitiliste funktsioonide jätkuv toimimine, ilma et seataks ohtu maksumaksjate vahendeid (avaliku sektori vahendid) ja finantsstabiilsust“. Komisjon võttis oma 24. novembri 2015. aasta teatises³ kohustuse esitada 2016. aasta lõpuks seadusandlik ettepanek, mis võimaldaks rakendada kogu kahjumikatmisvõime standardit rahvusvaheliselt kokkulepitud tähtajaks, st 2019. aastaks.

³ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Pangandusliidu väljakujundamise poole“ (24.11.2015, COM(2015) 587 (final)).

(2) Liidus kogu kahjumikatmisvõime standardi rakendamisel tuleb arvesse võtta kehtivat krediidasutuse- või investeerimisühingupõhist omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, mida kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL⁴ alusel liidu kõigi krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes. Kuna nii kogu kahjumikatmisvõime standardi kui ka omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eesmärk on sama, st tagada, et liidu krediidasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmis- ja rekapiitalizeerimisvõime, peaksid mõlemad nõuded kuuluma ühtsesse raamistikku ja täiendama teineteist. Komisjon tegi ettepaneku, et praktikas tuleks globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul kogu kahjumikatmisvõime standardi ühtlustatud miinimumtase („kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue“) kehtestada liidu õigusaktides, muutes Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013,⁵ samas kui krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine lisand globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul ja krediidasutuse- või investeerimisühingupõhine nõue muude kui globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul tuleks kehtestada direktiivi 2014/59/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014⁶ sihipärase muutmise teel. Käesoleva direktiivi sätteid, mis käsitlevad tagamata võlainstrumentide järjestust maksejõuetusmenetluse hierarhias, täiendavad eespool nimetatud õigusakte ja direktiivi 2013/36/EL⁷.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

(3) Liikmesriigid peaksid tagama, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel on piisav kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõime, et tagada kahjumi sujuv ja kiire katmine ning rekapitalizeerimine, mille mõju finantsstabiilsusele ja maksumaksjatele on võimalikult väike. See tuleks saavutada sellega, et krediidasutused ja investeerimisühingud täidavad pidevalt liidu õiguses määruse (EL) nr 575/2013 muudatusega rakendatavat kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõuet ning direktiivis 2014/59/EL sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet.

(4) Kogu kahjumikatmisvõime standardis, mis rakendatakse liidu õiguses määruse (EL) nr 575/2013 muudatusega, on nõutud, et globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad täidaksid kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude allutatud kohustustega, mille nõudeõiguse järk on maksejõuetuse korral kogu kahjumikatmisvõime nõude täitmisest välja arvatud kohustustest madalam (allutatuse nõue), kusjuures kehtivad teatavad erandid. Kogu kahjumikatmisvõime standardi alusel tuleks allutatus saavutada lepingu õigusmõju (lepinguline allutatus), asjaomase jurisdiktsiooni seaduste (õigusaktiga allutatus) või asjaomase ettevõtte struktuuri (struktuuriline allutatus) kaudu. Kui see on nõutav direktiivi 2014/59/EL kohaselt, peaksid nimetatud direktiivi kohaldamisalasse kuuluvad krediidasutused ja investeerimisühingud täitma neile ettevõttepõhiselt määratud nõude allutatud kohustustega, et minimeerida selliste võlausaldajate kohtusse pöördumise riski, kelle kahjum kujuneks kriisilahenduse käigus suuremaks tavalise maksejõuetusmenetluse käigus tekkivast kahjumist (põhimõte, et ühegi võlausaldaja olukord ei tohi olla halvem).

(5) Mitu liikmesriiki on oma riigi maksejõuetusõiguse kohaselt muutnud või muutmas kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata võla järjestust maksejõuetusmenetluses, et võimaldada oma krediitiasutustel ja investeerimisühingutel täita hõlpsamini allutatuse nõuet ning lihtsustada seeläbi kriisilahendust.

(6) Praeguse seisuga on riikide vastuvõetud õigusnormid väga erinevad. Liidu ühtlustatud õigusnormide puudumine tekitab ebakindlust nii emitentidest krediitiasutustele ja investeerimisühingutele kui ka investoritele ning võib muuta kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamise piiriüleste krediitiasutuste ja investeerimisühingute jaoks keerulisemaks. See võib samuti põhjustada konkurentsimoonusi siseturul, kuna krediitiasutuste ja investeerimisühingute kulud allutatuse nõude täitmisel ning investorite kulud krediitiasutuste ja investeerimisühingute emiteeritud võlainstrumentide ostmisel võivad liidus märkimisväärselt erineda.

(7) Euroopa Parlament kutsus oma aruandes pangandusliidu kohta komisjoni üles esitama ettepanekud, millega veelgi vähendada nõuetega seotud õigusriske põhimõtte alusel, et ühegi võlausaldaja olukord ei tohi olla halvem, ning nõukogu kutsus oma 17. juuni 2016. aasta järeldustes⁸ komisjoni üles esitama ettepaneku pankade võlausaldajate hierarhia suhtes võetava ühise lähenemisviisi kohta, et suurendada õiguskindlust kriisilahenduse korral.

(8) Seepärast on vaja kõrvaldada märkimisväärsed takistused siseturu toimimiselt ja vältida konkurentsimoonusi, mis on tingitud pankade võlausaldajate hierarhia kohta liidu ühtlustatud õigusnormide puudumisest; samuti on vaja ennetada selliste takistuste ja moonutuste tekkimist tulevikus. Sellest tulenevalt peaks käesoleva direktiivi asjakohane õiguslik alus olema Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELi toimimise leping“) artikkel 114, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud kohtupraktikaga.

⁸ Nõukogu 17. juuni 2016. aasta järeldused pangandusliidu väljakujundamist käsitleva tegevuskava kohta: http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_et.pdf

(9) Selleks et vähendada miinimumini allutatuse nõude täitmise kulud ja mis tahes negatiivne mõju rahastamiskuludele, peaks käesolev direktiiv võimaldama liikmesriikidel säilitada vajaduse korral kõrgema nõudeõiguse järguga tavalise tagamata võla kehtiv klass, millesse kuuluvate instrumentide emiteerimine on krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks mis tahes muudest allutatud kohustustest vähem kulukas. Selleks et suurendada krediidasutuste ja investeerimisühingute kriisilahenduskõlblikkust, tuleks käesolevas direktiivis siiski nõuda, et liikmesriigid looksid uue nn eelisnõudeõigusega kõrgema nõudeõiguse järguga võla klassi, mis peaks maksejõuetusmenetluse hierarhias asuma kõrgemal omavahenditesse kuuluvatest instrumentidest ja allutatud kohustustest, mis ei ole täiendavad esimese taseme omavahendid ega teise taseme omavahendid, kuid madalamal muudest kõrgema nõudeõiguse järguga kohustustest. Ilma et see piiraks muid valikuvõimalusi, mis on kogu kahjumikatmisvõime standardis allutatuse nõude täitmiseks ette nähtud, peaks krediidasutustel ja investeerimisühingutel säilima vabadus emiteerida nii kõrgema nõudeõiguse järguga kui ka eelisnõudeõigusega kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente, kuid nendest kahest klassist peaks üksnes viimatinimetatut saama kasutada allutatuse nõude täitmiseks. See peaks võimaldama krediidasutustel ja investeerimisühingutel kasutada rahastamiseks või mis tahes muul tegevusega seotud põhjusel vähem kulukaid tavalisi kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente ning emiteerida uude eelisnõudeõigusega kõrgema nõudeõiguse järguga klassi kuuluvaid instrumente rahastamise hankimiseks, täites samas allutatuse nõuet. Liikmesriikidel peaks olema lubatud luua mitu muude tavaliste tagamata kohustuste klassi, tingimusel et nad tagavad, et üksnes eelisnõudeõigusega kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente saab kasutada allutatuse nõude täitmiseks.

(10) Selleks et tagada, et uus eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide klass vastaks kogu kahjumikatmisvõime standardis kirjeldatud ja direktiivis 2014/59/EL sätestatud kõlblikkuskriteeriumidele, ja seeläbi suurendada õiguskindlust, peaksid liikmesriigid tagama, et kõnealuste võlainstrumentide algne lepinguline lõpptähtaeg on vähemalt üks aasta, et need ei ole tuletisinstrumentid ega sisalda varjatud tuletisinstrumente ja et nende emiteerimisega seotud lepingulises dokumentatsioonis osutatakse selgelt nende järjestusele tavalise maksejõuetusmenetluse hierarhias. Eelkõige ei tuleks võlainstrumente, mis on muutuva intressimääraga, mis tuleneb sellistest laialt kasutatud viiteintressimääradest nagu Euribor või Libor, pidada üksnes selle tunnuse tõttu varjatud tuletisinstrumente sisaldavateks võlainstrumentideks. Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide õiguses sisalduvat mis tahes nõuet registreerida võlainstrumentid emiteeri kohustuste registris, selleks et vastata eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide klassile seatud tingimustele, nagu on ette nähtud käesolevas direktiivis.

(11) Investorite jaoks õiguskindluse suurendamiseks peaksid liikmesriigid tagama, et nende maksejõuetusõiguse kohaselt paiknevad tavalised kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentid ja muud tavalised tagamata kõrgema nõudeõiguse järguga kohustused, mis ei ole võlainstrumentid, maksejõuetusmenetluse hierarhias kõrgemal uuest eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide klassist. Samuti peaksid liikmesriigid tagama, et uus eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide klass paikneb hierarhias kõrgemal omavahenditesse kuuluvatest instrumentidest ja mis tahes allutatud kohustustest, mis ei ole täiendavad esimese taseme omavahendid ega teise taseme omavahendid.

(12) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt sätestada liidus finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku jaoks maksejõuetusmenetluse hierarhias tagamata võlainstrumentide järjestust käsitlevad ühtlustatud reeglid, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse tõttu saab seda paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale. Eelkõige ei tohiks käesolev direktiiv piirata muid valikuvõimalusi, mis on kogu kahjumikatmisvõime standardis allutatuse nõude täitmiseks ette nähtud.

(13) Asjakohane on käesolevas direktiivis sätestatud direktiivi 2014/59/EL muudatusi kohaldada tagamata nõuete suhtes, mis tulenevad käesoleva direktiivi kohaldamise alguskuupäeval või pärast seda emiteeritud võlainstrumentidest. Õiguskindluse huvides ja üleminekukulude võimalikult väiksena hoidmiseks peaksid liikmesriigid siiski tagama, et krediitiasutuste ja investeerimisühingute poolt enne kõnealust kuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest tulenevate kõikide rahuldamata tagamata nõuete järkude suhtes maksejõuetusmenetluses kohaldatakse liikmesriikide 31. detsembri 2016. aasta seisuga kehtivat õigust. Arvestades, et teatavates 31. detsembri 2016. aasta seisuga kehtivates liikmesriikide õigusaktides võidi juba käsitleda eesmärki võimaldada krediitiasutustel ja investeerimisühingutel emiteerida allutatud kohustusi, võib osal või kõigil rahuldamata tagamata nõuetel, mis tulenevad enne käesoleva direktiivi kohaldamise alguskuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest, olla maksejõuetusmenetluses sama järk kui käesoleva direktiivi tingimuste alusel emiteeritud eelisnõudeõiguseta kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentidel. Peale selle võivad liikmesriigid pärast 31. detsembrit 2016 ja enne käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva kohandada käesolevas direktiivis sätestatud tingimustele vastamise eesmärgil oma õigusakte, mis reguleerivad sellistest võlainstrumentidest tulenevate tagamata nõuete järke tavalises maksejõuetusmenetluses, mis on emiteeritud pärast kõnealuste õigusaktide kohaldamise alguskuupäeva. Sellisel juhul tuleks jätkata liikmesriikide 31. detsembri 2016. aasta seisuga kehtiva siseriikliku õiguse kohaldamist ainult selliste tagamata nõuete suhtes, mis tulenevad enne kõnealuste uute õigusaktide kohaldamist emiteeritud võlainstrumentidest.

(14) Käesolev direktiiv ei tohiks takistada liikmesriike sätestamast, et käesoleva direktiivi kohaldamist peaks jätkama, kui emiteerivate üksuste suhtes ei kohaldata enam liidu kriisilahenduse raamistikku, eelkõige kuna nad on oma krediidi andmise või investeerimistegevuse üle andnud kolmandale isikule.

(15) Käesolev direktiiv ühtlustab võlainstrumentidest tulenevate tagamata nõuete järjestust tavalise maksejõuetusmenetluse hierarhias ega sisalda lisaks direktiivi 2014/59/EL olemasolevatele kohaldatavatele sätetele täiendavaid sätteid hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärkude kohta maksejõuetusmenetluses. Seetõttu ei piira käesolev direktiiv selliste tavalist maksejõuetusmenetlust reguleerivate siseriiklike õigusaktide kohaldamist, mis hõlmavad hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärke, mida ei ole direktiiviga 2014/59/EL ühtlustatud. Komisjon peaks hiljemalt *[kuupäev – 3 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva]* vaatama läbi direktiivi 2014/59/EL kohaldamise seoses hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärkudega maksejõuetusmenetluses ning hindama eelkõige vajadust selle edasise muutmise järele,

Artikkel 1

Direktiivi 2014/59/EL muudatused

1. Artikli 2 lõike 1 punkt 48 asendatakse järgmisega:

„(48) „võlainstrumendid“ –

- i) artikli 63 lõike 1 punktide g ja j kohaldamisel võlakirjad ja muud liiki võõrandatavad võlainstrumendid, instrumendid, mille alusel tekib võlg või tunnustatakse võla olemasolu, ning instrumendid, mis annavad õiguse võlainstrumentide omandamiseks, ning
- ii) artikli 108 kohaldamisel võlakirjad ja muud liiki võõrandatavad võlainstrumendid ning instrumendid, mille alusel tekib võlg või tunnustatakse võla olemasolu;“

2. Artikkel 108 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 108

Nõuete rahuldamisjärgud maksejõuetusmenetluses

1. Liikmesriigid tagavad, et tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt:
 - a) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning selliste nõuete rahuldamisjärk eelneb tavaliste võlausaldajate tagamata nõuetele:
 - i) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblikud hoiused, mis ületavad direktiivi 2014/49/EL artiklis 6 sätestatud tagatud hoiuste suurust;
 - ii) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate hoiused, mis oleksid kõlblikud hoiused, kui need ei oleks avatud liidus asutatud krediitiasutuste ja investeerimisühingute väljaspool liitu asuvate filiaalide kaudu;
 - b) rahuldatakse järgmistest hoiustest tulenevad nõuded samas järgus ning enne kui punktis a ette nähtud hoiustest tulenevad nõuded:
 - i) tagatud hoiused;
 - ii) hoiuste tagamise skeemid, millel on regressiõigus nende hoiustajate õiguste ja kohustuste suhtes, kelle hoiused on maksejõuetusmenetluses tagatud.

2. Liikmesriigid tagavad, et artikli 1 lõike 1 punktides a–d osutatud üksuste puhul on tavalistel tagamata nõuetel tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt kõrgem rahuldamisjärk kui sellistel tagamata nõuetel, mis tulenevad järgmistele tingimustele vastavatest võlainstrumentidest:
 - a) võlainstrumentide algne lepinguline lõpptähtaeg on vähemalt üks aasta;
 - b) tegemist ei ole tuletisinstrumentidega ja need ei sisalda varjatud tuletisinstrumente ning
 - c) nende emiteerimisega seotud lepingulises dokumentatsioonis ja asjakohasel juhul prospektis on selgelt osutatud käesoleva lõike kohasele madalamale rahuldamisjärgule.
3. Liikmesriigid tagavad, et lõike 2 punktides a–c sätestatud tingimustele vastavatest võlainstrumentidest tulenevatel tagamata nõuetel on tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt kõrgem rahuldamisjärk kui nõuetel, mis tulenevad artikli 48 lõike 1 punktides a–d osutatud instrumentidest.
4. Ilma et see piiraks lõigete 5 ja 6 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et tavalist maksejõuetusmenetlust reguleerivat 31. detsembri 2016. aasta seisuga kehtivat siseriiklikku õigust kohaldatakse tavalises maksejõuetusmenetluses sellistest võlainstrumentidest tulenevate tagamata nõuete rahuldamisjärkude suhtes, mille artikli 1 lõike 1 punktides a–d osutatud üksused on emiteerinud enne *[lisada käesoleva direktiivi pealkiri]* ülevõtvate siseriiklike normide jõustumise kuupäeva.

5. Juhul kui liikmesriik on pärast 31. detsembrit 2016 ja enne *[lisada käesoleva direktiivi pealkiri]* jõustumise kuupäeva võtnud vastu õigusakti, millega reguleeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses selliste tagamata nõuete rahuldamisjärke, mis tulenevad pärast kõnealuse õigusakti kohaldamise alguskuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest, ei kohaldata lõiget 4 nõuete suhtes, mis tulenevad pärast kõnealuse õigusakti jõustumise kuupäeva emiteeritud võlainstrumentidest, tingimusel et kõnealune õigusakt näeb ette, et:
- a) artikli 1 lõike 1 punktides a–d osutatud üksuste puhul on tavalistel tagamata nõuetel tavalises maksejõuetusmenetluses kõrgem rahuldamisjärk kui sellistel tagamata nõuetel, mis tulenevad järgmistele tingimustele vastavatest võlainstrumentidest:
 - i) võlainstrumentide algne lepinguline lõpptähtaeg on vähemalt üks aasta;
 - ii) tegemist ei ole tuletisinstrumentidega ja need ei sisalda varjatud tuletisinstrumente ning
 - iii) nende emiteerimisega seotud lepingulises dokumentatsioonis ja asjakohasel juhul prospektis on selgelt osutatud käesoleva lõike kohasele madalamale rahuldamisjärgule;
 - b) käesoleva lõike punktis a sätestatud tingimustele vastavatest võlainstrumentidest tulenevatel tagamata nõuetel on tavalises maksejõuetusmenetluses kõrgem rahuldamisjärk kui nõuetel, mis tulenevad artikli 48 lõike 1 punktides a–d osutatud instrumentidest.

[Lisada käesoleva direktiivi pealkiri] ülevõtvate siseriiklike normide jõustumise kuupäeval on punktis b osutatud võlainstrumentidest tulenevatel tagamata nõuetel sama rahuldamisjärk, millele on osutatud lõike 2 punktides a–c ja lõikes 3.

6. Liikmesriigid, kes enne 31. detsembrit 2016 on võtnud vastu tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva õigusakti, mille kohaselt artikli 1 lõike 1 punktides a–d osutatud üksuste poolt emiteeritud võlainstrumentidest tulenevad tagamata nõuded on jagatud kahte või enamasse järku või millega on muudetud võlainstrumentidest tulenevate tagamata nõuete rahuldamisjärke kõigi muude sama järguga tavaliste tagamata nõuete suhtes, võivad sätestada, et kõnealustest tavalistest tagamata nõuetest madalaima rahuldamisjärguga võlainstrumentide järk on sama mis lõike 2 punktide a–c ja lõike 3 tingimustele vastavatel nõuetel.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt *[18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva]*. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid normide siseriiklikus õiguses jõustumise kuupäevast, mis ei ole hiljem kui *[18 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva]*.

2. Kui liikmesriigid lõikes 1 osutatud normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

- 2a. Lõiget 2 ei kohaldata juhul, kui liikmesriigis enne käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva jõus olevad normid on kooskõlas käesoleva direktiiviga. Sellisel juhul teavitab liikmesriik sellest komisjoni.
3. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja Euroopa Pangandusjärelevalvele käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 2a

Läbivaatamine

Hiljemalt [*kuupäev – 3 aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva*] vaatab komisjon läbi direktiivi 2014/59/EL artikli 108 lõike 1 kohaldamise. Komisjon hindab eelkõige vajadust edasiste muudatuste järele seoses hoiustest tulenevate nõuete rahuldamisjärkudega maksejõuetusmenetluses. Komisjon esitab selle kohta Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande.

Artikkel 3
Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4
Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel *Nõukogu nimel*

president *eesistuja*
